

2026-05-28

Avsnitt 113: Tidningen Lika värde, tema rektors roll för en hållbar skola

SARA: Hej, vi på Specialpedagogiska skolmyndigheten arbetar för att alla barn, elever och vuxenstuderande med funktionsnedsättning ska få tillgång till en likvärdig utbildning och annan verksamhet av god kvalitet i en trygg miljö.

I det här poddavsnittet får du lyssna på artiklar från SPSM:s tidning Lika värde. Årets andra nummer hade tema rektors roll för en hållbar skola. Rektorer har ju en central roll för att ge barn och elever med funktionsnedsättning rätt förutsättningar. Och temaartiklarna handlar om hur olika verksamheter arbetar för att ge rektorer möjlighet att göra det. I en artikel får skolhuvudmän några råd om vad de kan göra för att barn och elever ska få rätt förutsättningar.

Vi har också ett par artiklar utanför temadelen. En handlar om hur en förskola stödjer kommunikation och språkutveckling hos ett barn med ett ovanligt syndrom. Den sista artikeln är en forskarintervju om risken att missa dyslexi hos elever med särskild begåvning.

Jag heter Sara Hamrén Håkansson och är kommunikatör på SPSM. Mina kollegor Anna Rosenberg och Peter Häggmark läser upp artiklarna. Vi börjar med de statliga specialskolorna. Det är ju en del av SPSM:s verksamhet. Där pågår ett utvecklingsarbete för att stärka rektorernas pedagogiska ledarskap.

PETER:

Vad krävs för att leda bättre? I specialskolan pågår ett utvecklingsarbete där rektorer möts för att lära av varandra, fördjupa sitt pedagogiska ledarskap och komma närmare undervisningen.

Det finns tio statliga specialskolor runt om i Sverige, från Umeå i norr till Lund i söder. Varje skola har sina unika förutsättningar: en del är små, andra stora, några har elevboenden och några tar emot elever från hela landet. Det gemensamma är att de finns till för elever som behöver ett alternativ till grundskolan.

Sabina Islamovic som leder utvecklingsarbetet inom specialskolan säger: Vi behövde stärka våra rektorer i att följa upp, analysera och förbättra undervisningen. Vi ser också att vår satsning ligger i linje med förslagen i utredningen *Rektor i fokus*, som kom i januari.

Tanken med arbetet är att det ska vara tydligt vad varje skola behöver utveckla. Det handlar också om att synliggöra skolans organisation, där alla bidrar utifrån sin roll.

Sabina fortsätter: arbetet träffas rektorerna både fysiskt och digitalt. Rektorsjobbet kan vara ensamt, och min erfarenhet är att det är avgörande att samlas för att lära av och med varandra.

Två rektorer som deltar är Nathalie Hult och Roger Holmström. Nathalie började som rektor på Hällsboskolan Mälarhöjden i Stockholm för ett och ett halvt år sedan. Roger har varit rektor på Birgittaskolan i Örebro sedan 2008.

Nathalie säger: Tidigare var jag rektor i en kommun, nu finns mina rektorskoleggor runt om i landet. För mig är det hjälpsamt att vi samlas kring ett gemensamt

utvecklingsområde. Det gör det enklare att ta kontakt och utbyta erfarenheter, även om vi inte möts vid kaffemaskinen varje vecka.

Utvecklingsarbetet började med en analys av rektorernas behov. Tre områden framträdde tydligt: elevhälsoarbetet, det systematiska kvalitetsarbetet och ett kompetent ledarskap. Elevhälsoarbete blev det första fokusområdet. Rektorerna arbetar utifrån samma tema, men formar arbetet utifrån sin skolas behov.

Roger berättar: När arbetslagen på min skola analyserade fjolårets elevenkäter pratade vi om elevernas mående och allas ansvar för det. Att jobba med elevhälsa inom vårt gemensamma utvecklingsarbete passar därför väl ihop med vårt befintliga arbete på skolan.

Nathalie fortsätter: Vi rektorer har fått arbeta tillsammans med olika experter inom området. Det har gett oss möjlighet att reflektera tillsammans över våra ledarhandlingar och hur vi kan stärka våra skolors elevhälsokompetens.

De tre olika områdena går in i varandra. Till hösten kommer de att fokusera mer på det systematiska kvalitetsarbetet, som handlar om att säkerställa att utbildningen håller hög kvalitet.

Nathalie säger: Jag ser fram emot fortsättningen. Jag hoppas att vårt gemensamma arbete tydliggör våra nationella mål, special skolornas mål och skolornas lokala utvecklingsarbete mot målen.

Forskare från Stockholms universitet bidrar i utvecklingsarbetet och följer hur rektorerna omsätter sin kunskap i praktiken. Även kollegor inom SPSM

bidrar med särskild kompetens inom olika områden. En effekt hittills är, enligt Sabina, att rektorerna blivit mer nyfikna på varandras verksamheter och diskuterar hur de kan hantera utmaningar i sitt pedagogiska ledarskap. Sabina förklarar: Vi tar även del av aktuell forskning vilket ger nya perspektiv och vi blir modigare i att tänka och pröva nytt för att driva utvecklingen på våra skolor framåt.

Utvecklingsarbetet är nu inne på andra året, och både Nathalie och Roger ställer sig positiva till satsningen. Nathalie säger: När jag reflekterar tillsammans med andra utvecklas jag, säger Nathalie. Det i sin tur leder till att verksamheten jag leder också utvecklas.

Roger avslutar: Jag tycker att det är ett bra initiativ, säger Roger, både att vi får utveckla vårt eget ledarskap och att vi får utvecklas som grupp. Mina förväntningar framöver är att vi ska bli ännu starkare och tryggare i vår roll och att vi ska utveckla specialskolan tillsammans.

Texten är skriven av Sara Hamrén Håkansson.

SARA:

Ja, det är alltså jag som skrivit om våra specialskolors utvecklingsarbete. SPSM driver tio statliga specialskolor och de lär ut samma saker som grundskolan gör, men de gör det på ett sätt som utgår från respektive skolas elever och deras förutsättningar. Specialskolan är till för elever som är döva, har hörselnedsättning, grav språkstörning, dövblindhet eller synnedsättning i kombination med flera funktionsnedsättningar.

Läs mer om våra specialskolor på vår webbplats,

www.spsm.se, klicka på rubriken Våra skolor.

Töreboda kommun har gjort ett arbete som gjort det enklare att vara rektor. I ett kollegialt nätverk delar rektorerna erfarenheter och arbetssätt.

ANNA:

Rektorns roll stärks av systematik, struktur och gemensamt språk.

En delakultur för arbetssätt med tydliga mål har gjort det enklare att vara rektor i Töreboda. Allt började med ett gemensamt utvecklingsarbete om barn- och elevhälsa.

Louise Belsing är kvalitetsutvecklare i Töreboda kommun, hon säger: Vi har upptäckt hur viktigt det är att dela erfarenheter och arbetssätt på ett strukturerat sätt. Louise har varit rektor i flera år i kommunen.

Sedan ett och ett halvt år tillbaka är hon kvalitetsutvecklare och hennes uppdrag är att samordna gemensamma ansvars områden på alla nivåer. Bland annat genom att hålla i återkommande möten med rektorer om elevhälsan.

Två gånger per termin träffas kommunens nio rektorer från förskola och grundskola tillsammans med barn- och elevhälsopersonal. Varje träff pågår en halvdag, och i gruppen ingår specialpedagoger, skol sköterskor, kuratorer och logopedier. Samtliga deltagare har tagit del av SPSM:s kurs *Att höja skolans elevhälsokompetens*. I samband med det har kommunen fått statsbidrag och rådgivning från myndigheten. Träffarna startades av kommunens barn- och elevhälsochef för att stärka arbetet med elevhälsan. Idag är det Louises ansvar att sammankalla mötena och

fortsätta utveckla innehållet.

På träffarna får deltagarna chansen att dela erfarenheter och arbetssätt, så att kunskapen blir konkret och användbar.

Louise säger: Dels får man visa hur man själv arbetar, dels får man stöd och hjälp av andra. Någon kanske visar upp en mall, eller ett upplägg som andra kan få inspiration av och anpassa till sin egen enhet.

Hon lyfter kartläggningar om särskilt stöd, kränkningar och frånvaro som exempel på frågor man behöver diskutera gemensamt.

Louise fortsätter: Man kan känna sig ganska ensam på sin enhet. Hon tillägger att det dessutom är mycket dokumentation i skolans värld.

Att använda samma språk är också viktigt för att kunna följa upp verksamheten. Louise deltar i alla skolors uppföljning och upptäckte att begreppet ”oroande frånvaro” tolkades olika. Till exempel ansåg en rektor att en viss elevs frånvaro på 25 procent inte var oroande, eftersom eleven redan hade olika insatser. En annan ansåg att det verkligen var oroande eftersom eleven då missar en fjärdedel av sin skolgång.

Louise säger: Det är svårt att följa upp verksamheten om man inte tolkar begrepp på samma sätt.

Att ha tillgång till ett kollegialt nätverk med delat material, gemensamma arbetssätt och en samsyn kring begrepp gör det lättare för rektorer att utföra sitt arbete. Texten är skriven av Gabriella Ekelund.

SARA:

Töreboda kommun har fått specialpedagogisk rådgivning från SPSM. Vår rådgivning bidrar till

tillgängliga lärmiljöer för barn, elever och vuxenstuderande med funktionsnedsättning. Stödet utgår från huvudmannens, förskolans eller skolans behov och det är kostnadsfritt.

Läs mer om det här stödet på vår webbplats, www.spsm.se, sök på specialpedagogiskt stöd.

Vidare till musikskolan Lilla Akademien i Stockholm där två rektorer arbetat långsiktigt för att belysa elevernas styrkor.

PETER:

På Lilla Akademien i Stockholm spelar alla elever ett instrument. Men det är inte bara musiken som genomsyrar skolans vardag, även elevhälsoarbetet är en grundläggande del i allt som skolan gör

När rektor Emelia Gardemar och biträdande rektor Jenny Johansson började arbeta på skolan såg det helt annorlunda ut. Trots en stark kultur och en uttalad helhetssyn på elevernas utveckling, saknades ett övergripande elevhälsoarbete. I stället låg fokus på enskilda elevers svårigheter, och klasskonferenserna fastnade ofta i problem utan att nå någon lösning. Jenny säger: Man gick därifrån ganska tyngd.

En vändning kom när de deltog i SPSM:s utbildning *Att höja skolans elevhälsokompetens*. Där kom de i kontakt med två idéer som i grunden skulle förändra skolans elevhälsoarbete: betydelsen av stödjande strukturer och vikten av ett salutogent perspektiv, det vill säga att fokusera på och belysa elevernas styrkor. Det krävdes ett medvetet arbete med språket och en del övning för att åstadkomma en förändring:

Emelia förklarar: Vi behöver ha ett språk som hela

tiden visar på möjligheterna. Vi fick alla jobba på att ändra vårt språkbruk.

Med den nya inriktningen har skolan arbetat mycket med att utveckla strukturer, rutiner och mötesformer. Samtidigt betonar rektorerna att strukturer inte är själva målet. Emelia använder gärna en musikalisk liknelse: Noter är en stödjande struktur för musiker. De visar hur stycket är tänkt att spelas, men noterna i sig är inte musik. Musiken uppstår först i det mänskliga mötet. På samma sätt är stödjande strukturer bara ledstänger. De måste tas fram och finnas där men det är att ta hand om eleverna som är själva jobbet.

En konkret förändring har varit skolans möteskultur. Ett exempel är att klasskonferenserna idag använder en modell som kallas NÖHRA, som står för nuläge, önskat läge, hinder, resurser och aktiviteter. Arbetet börjar alltid med att se till klassens helhet och möjligheter, innan man fördjupar sig i enskilda elever.

Jenny säger: Det gör att man inte direkt hamnar i problem kring en individ.

Både Emelia och Jenny understryker betydelsen av de estetiska ämnena i skolan. Alla elever har enskild instrumentundervisning och många spelar även i ensemble och orkester. Där utvecklar de förmågan att lyssna på varandra, anpassa sig, samarbeta och ta sig förbi hinder. Jenny beskriver hur hon ibland ser elever i ett helt nytt ljus när de spelar tillsammans: Jag kan se elever som kämpar mycket i klassrummet, men så står de där i orkestern och spelar fantastiskt tillsammans. Man ser deras styrkor.

En viktig förutsättning för utvecklings arbetet har varit

att skolläningen har arbetat länge tillsammans. Jenny och Emelia började på skolan för cirka 13 år sedan, vilket har gjort det möjligt att arbeta långsiktigt.

Jenny avslutar: Vi är båda sådana personer som gärna stannar och utvecklar något där vi är. Ibland kan man känna att det vore lättare att byta jobb, men vi har velat vända på fler stenar här i stället.

Texten är skriven av Katarzyna Zebrowska.

SARA:

Lilla Akademien är en friskola där musikutbildningen är en integrerad del av den akademiska utbildningen. Skolan har deltagit i SPSM:s utbildning Att höja skolans elevhälsokompetens. Materialet i den utbildningen finns på vår webbplats, www.spsm.se, sök på elevhälsokompetens.

Skolhuvudmannen är den som ger rektor förutsättningar. Vad kan en skolhuvudman göra för att barn och elever med funktionsnedsättning ska få rätt förutsättningar? Ewa Bohlin ger några råd. Hon är samverkanskoordinator och träffar många skolhuvudmän i kvalitetsdialoger tillsammans med Skolverket.

ANNA:

1. Säkerställ att organisationens systematiska kvalitetsarbete har undervisning för barn och elever med funktionsnedsättning i fokus. Se också till att det finns kompetens i organisationen för uppföljning av insatser på alla nivåer i styrkedjan.

2. Använd det nationella kvalitetssystemet som ett verktyg i det systematiska kvalitetsarbetet. Systemet innehåller faktorer för framgångsrik skolutveckling,

baserade på forskning och annan systematiskt insamlad kunskap. Vilka faktorerna som är mest relevanta beror på skolans specifika behov och förutsättningar.

Framgångsfaktorerna är: för troendefullt klimat, hälsofrämjande lärmiljö, kompensatoriska insatser, kompetent ledarskap, professionell utveckling, systematiskt kvalitetsarbete med undervisningen i fokus samt tydlig roll- och ansvarsfördelning.

3. Läs mer om det nationella kvalitetssystemet på Skolverkets webbplats. Där finns också stöd för hur du kan använda det, till exempel för att analysera din verksamhet med hjälp av en självvärdering.

SARA:

Ja, det sista rådet där var att läsa mer på Skolverkets webbplats. Gå in på www.skolverket.se, sök på systematiskt kvalitetsarbete.

Nu lämnar vi temaartiklarna och beger oss till Motala. På en förskola där går ett barn med ett ovanligt syndrom som påverkar barnets kommunikation och språkutveckling. Därför startade de ett projekt för att stärka dessa delar.

PETER:

Ibland dyker barn med unika behov upp i förskolan. Nellie Karlsson är ett av dem. För att stödja hennes kommunikation och språkutveckling startade förskolan ett projekt tillsammans med kommunens specialpedagoger. Och redan efter ett halvår märks positiva resultat.

Rektor Katharina Vigren berättar: För ett tag sedan kom Nellie fram till mig för att visa vad hon hade målat. Jag tänkte wow! Det är ju bara någon gång ibland som jag

träffar henne och tidigare har hon inte kommunicerat med mig på det sättet.

Nellie går på förskolan Råsnäs i Motala. Hon har ett ovanligt syndrom som innebär att hennes hörsel och syn försämras succesivt. Just nu märks framförallt hörselnedsättningen och den påverkar hennes språkutveckling. För att stötta hennes språk och kommunikation tog förskolan kontakt med kommunens specialpedagoger.

Katharina fortsätter: Det visade sig att kommunen hade två inhyrda specialpedagoger som hade särskild kunskap om Nellies funktionsnedsättning, så vi kom i gång snabbt.

För drygt ett halvår sedan startade för skolan projektet *Språkets väg*. Nu träffar några ur personalen de två specialpedagogerna tre gånger i veckan. Då lär de sig mer om kombinationen hörsel- och synnedsättning, hur den sociala miljön kan anpassas för att främja språkutvecklingen och strategier för att kompensera eventuell framtida sämre syn.

Anna Bergström, förskollärare säger: Vi jobbar mycket taktilt eftersom Nellie längre fram kan komma att behöva kommunicera just så.

Ett exempel är när de jobbar med modellera. De värmer en del i mikron och kyler ned en del i kylskåpet, så att barnen kan känna skillnaden och prata om begreppen varm och kall. Eller så pratar de om mjuk och hård, utifrån hur leran känns.

För några år sedan fick all personal utbildning i tecken som alternativ och kompletterande kommunikation, TAKK. Det är nödvändigt för Nellie, men även andra

barn har nytta av det, bland annat yngre elever.

Katharina säger: Vi ska ta upp den utbildningen igen, det behövs påfyllning då och då.

En viktig lärdom i projektet är att inte vara för snabb och ivrig. När kommunikationen inte flyter på måste man ge barnet tid att ta in budskapet, fundera och svara.

Anna förklarar: Det är bra för alla barn att vi tar det lugnt, att använda TAKK hjälper oss att prata långsammare.

Redan ett halvår in i projektet såg de en tydlig språklig utveckling hos Nellie. Nu arbetar de ännu mer med både TAKK och talat språk.

Anna säger: Jag ser att Nellie använder fler tecken och hon förstår att hon kan påverka genom att kommunicera. Ett enkelt exempel är att be om mer mat.

Katharina avslutar: Jag ser att personalens fantastiska arbete ger resultat, säger Katharina. Vi har fått till ett systematiskt lärande, högre kompetens och förbättrade anpassningar. Det stärker verksamhetens förmåga att möta Nellies behov, och på sikt även andra barns behov.

Texten är skriven av Sara Hamrén Håkansson.

SARA:

Ja, det var ett intressant besök. Och jag kan berätta att Nellie tog kontakt med både mig och fotografen under vårt besök. Hon ville gärna prata med oss.

Förskolan Råsnäs har fått bidrag till sitt projekt från SPSM. Läs mer om möjligheten att få bidrag på SPSM:s webbplats, www.spsm.se sök på bidrag.

Vi avslutar med en forskarintervju om risken att missa dyslexi hos elever med särskild begåvning. Tove Ekelund är associate professor på universitetet i Sørøst-Norge. Hon har skrivit avhandlingen Elever med särskild begåvning och dyslexi: Ömsesidig maskering i tester och skolpraktik. Här kommer en intervju med Tove.

ANNA:

Riskerar vi att missa dyslexi hos elever med särskild begåvning? I sin avhandling om twice-exceptionality undersöker Tove Ekelund hur val av svarsmetod i tester kan påverka resultaten.

I sin yrkesbakgrund som lärare, special pedagog och klinisk logoped mötte Tove Ekelund elever som kämpade med att skriva och som snabbt blev trötta när de läste. Samtidigt kunde eleverna prestera bra och få höga poäng på standardiserade läsprov med flervalsfrågor. Det väckte hennes intresse för twice-exceptionality (2e), alltså när en elev har en särskild begåvning och en funktionsnedsättning samtidigt. Elevernas goda provresultat gjorde att dyslexi lätt missades, eftersom proven inte visade några tydliga lässvårigheter. Tove kunde samtidigt göra intressanta iakttagelser.

– Jag kunde se flera tecken på särskild begåvning som att eleverna tänkte snabbt, använde avancerade strategier eller hade starka verbala förmågor, berättar Tove.

Stavningssvårigheter tillsammans med avkodningssvårigheter utgör kärnan i dyslexi. Avkodningssvårigheter innebär att eleven har svårt att

snabbt koppla en specifik bokstav till ett specifikt språkljud. Samtidigt som dessa svårigheter finns kan eleverna uppvisa starka förmågor inom andra områden. Kombinationen av höga styrkor och tydliga svårigheter hos eleverna väckte Toves nyfikenhet. Hon ville förstå samspelet mellan dessa två egenskaper och varför kombinationen kan vara så svår att upptäcka.

De 24 eleverna som deltog i studien var mellan 10–16 år. De flesta hade en begåvningsutredning som visade ett IQ på 120 eller högre, samt en dyslexidiagnos.

Två vanliga läsförståelsetest användes i studien: ett med flervalsfrågor och ett med öppna frågor. De flesta eleverna nådde, trots dyslexi, genomsnittliga eller högre resultat på testet med flervalsfrågor. Flervalsfrågorna visade sig däremot bedöma andra saker än bara läsförståelse.

– Test med flervalsfrågor handlar i stor utsträckning om elevernas strategiska förmåga att resonera sig fram till rätt svar.

Samtliga elever uttryckte dessutom en preferens för detta testformat och flera sa att de kunde svara på frågorna utan att ha läst texten. När läsförståelsen i stället prövades genom öppna frågor framträdde svårigheterna tydligare, på samma sätt som avkodningssvårigheter blev mer synliga när man mätte just det.

Studien visade att dyslexi kan döljas av särskild begåvning och att elever med höga kognitiva förmågor använder strategier för att kompensera för svårigheterna.

– Tittar man endast på testpoängen är det lätt att missa

de underliggande problemen. Prov med flervalfrågor är så klart lättare för läraren att rätta, men mäter kanske inte det man avser att mäta.

Studien visade även på att 2e-elever har ett högt fonologiskt korttidsminne vilket kan ses som ett tecken på särskild begåvning. Tove betonar att det är viktigt under en dyslexiutredning att inte utesluta dyslexi på grund av att eleven har ett starkt korttidsminne.

Särskild begåvning kan påverka resultatet, och därför är det viktigt att se helheten vid en dyslexiutredning.

I studien fick eleverna, deras lärare och vårdnadshavare även besvara en skattningsskala med 25 frågor, för att bedöma hur sannolikt det är att en elev har en särskild begåvning.

Resultaten varierade tydligt mellan grupperna, där lärarna gjorde de lägsta skattningarna, långt under gränsvärdet för sannolik särskild begåvning. Samtidigt betonar Tove att det behövs ett nyanserat perspektiv på denna typ av metod, eftersom den kan ha begränsningar när det gäller att synliggöra just 2e-elever.

– Skattningsskalorna fångar inte riktigt dessa elever, eftersom man ofta lär sig snabbt vid särskild begåvning.

Men har man dessutom dyslexi tar själva läsningen längre tid och man kanske måste läsa flera gånger. Då speglar resultaten inte elevens verkliga förmåga.

Tove tycker att ämnet för studien är viktigt eftersom 2e-elever ofta riskerar att falla mellan stolarna.

Identifieras inte dyslexin får eleven inte tillräckligt med stöd. Och om den särskilda begåvningen inte

uppmärksammas är det en risk att stimulansen uteblir.

Elevernas ansträngningar kan i sin tur leda till långvarig

stress eller brist på motivation eftersom de inte känner sig sedda i skolan.

– De beskriver en stor ansträngning och måste hela tiden kompensera med sin kognitiva förmåga för att hänga med och klara skolans krav.

Tove menar att kunskapen om 2e-elever behöver öka i skolan, och att studien kan vara en bra ingång för både forskare och lärare. Hon betonar också vikten av fler pedagogiska utbildningar i ämnet.

– Kunskapen om dyslexi och särskild begåvning är begränsad inom vissa utbildningar. Kompetensen behöver stärkas, och studiens resultat kan vara ett värdefullt stöd i det arbetet.

I framtiden vill Tove gärna fortsätta utveckla skattningsskalan för att passa 2e-elever. Det behövs även mer kunskap om hur undervisningen kan differentieras så att eleverna både får stöd för sina svårigheter och stimulans för sin begåvning.

Även elevernas berättelser om ansträngningen bakom prestationerna är viktiga att lyssna på. Tove betonar att mer forskning behövs om hur stressen påverkar eleverna på lång sikt.

– Jag vill gärna utveckla skattnings skalan för att fånga upp twice-exceptionality. Likaså att man i högre grad fokuserar på processerna och hur eleverna läser, inte bara på testpoäng.

I sitt arbete möter Tove ofta olika föreställningar om särskild begåvning, och hon betonar vikten av att skolan måste vila på vetenskaplig grund.

– Personliga uppfattningar kan ibland påverka hur elevers behov tolkas och bemöts i skolan, exempelvis

föreställningen att elever med särskild begåvning klarar sig själva. Därför är det viktigt att ta del av forskningsresultat som kan bidra till att förbättra skolpraktiken.

Texten är skriven av Mira Vestner.

SARA:

Hela Toves avhandling hittar du i det digitala vetenskapliga arkivet Diva, www.diva-portal.org sök på elever med särskild begåvning och dyslexi.

På SPSM:s webbplats hittar du fler nyheter och aktualiteter om forskning inom det specialpedagogiska området. www.spsm.se, sök på aktuellt om forskning.

Det var allt för den här gången. Vill du läsa tidningen i sin helhet så kan du ladda ner den eller beställa ett tryckt exemplar i vår webbutik, gå in på

www.spsm.se/webbutik, och sök på Lika värde 2 2026.

Tidningen kostar inget.

Fler avsnitt av podden Lika värde hittar du där poddar finns. Tack till dig som lyssnat!